

ждал града в течениен^{едно}а четиридесет дни, като опустошавал околностите и, ала без да дръзне ~~да~~ решително нападение, защото врагът бил по-силен от него; докато се отказал от това предприятие и отишел отново в верната си Пиза, за да подготви похода срещу неаполитанското кралство. Дали ^{го}виждал ~~никога~~ Данте още веднъж? Макар и с слабо здраве, императорът събирал войски с голяма енергия и си бил вече осигурил сътрудничеството на генуезците и на Фридрих Арагонски, докато нови ~~не~~ подкрепления щели да му пристигнат от Германия: всичко изглеждало, че се нарежда благоприятно за успеха на императорските начинания, дори и смущението в което ^{изп}паднали враговете му.

^{Но}Ала ето, че когато войската тръгнала вече в поход, на 21 август 1313 година ~~близко до~~ ^{висок}благородният Хенрих починал в Бонконвенто, край Сиена, сред смущението и скръбта на всички свои приближени. Светликът ~~на~~ ^иостанките на угаснал надеждите пропадали: бойци и поети плачели над ~~труп~~ ^ина добрия ~~и почтен~~ император. Пиза го приела вече като ^{свещец}труп. В обожанието на верните почитатели, душата възсияла с нимбата на ~~близкия~~. Ала сред надгробните жалби, които поетите на много италиански страни съчинили за случая, не се чул само гласът на Данте. Той оплаквал в сърдцето си ~~не~~ възвишената душа, чувствувал, че още веднъж пред него се затваряли вратите на родината, виждал как враговете ликуват от смъртта на императора, виждал как Италия ~~септем~~ отново се връща в мрака на умразата и безредиците: тази мъка била твърде дълбока за да може да се излее в някаква временна ~~не~~ поезия. ~~Видение~~ ^Ввидение, което утешавало ^{възвими}изгнаника чрез блескавите форми на изкуството, трябвало да приеме и ~~премисли~~ и тази негова болка, приготвяйки, ~~в~~ сред ослепителното сияние на Емпиреите, в онова дивно сборище на "бели одежди", тронът на славата за високблагородния Хенрих.